

Spørgsmål nr. 21:

”Hvilke sanktioner skal det have, hvis børneattester ikke indhentes – hhv. én eller gentagne gange?”

Svar:

Det er kun forsætlig overtrædelse af reglerne om indhentelse af børneattester, der er sanktioneret i lovforslaget.

Såfremt en myndighed eller en privat fysisk eller juridisk person som følge af en forglemmelse eller en misforståelse forsømmer at indhente børneattest, vil der ikke være tale om en forsætlig overtrædelse af reglerne. En sådan forglemmelse eller misforståelse vil derfor ikke være sanktioneret.

Er der derimod tale om en systematisk og gentagen forsømmelse af at indhente børneattest, vil dette kunne få karakter af en forsætlig overtrædelse af reglerne, hvilket vil kunne straffes med hjemmel i lovforslagets § 2, stk. 4.

Om sanktionering fremgår det af bemærkningerne til lovforslaget på side 6:

”Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan sådanne eventuelle overtrædelser nærmere bør sanktioneres, bemærkes for det første, at der ikke for så vidt angår *offentlige forvaltningsmyndigheder* – fx kommunale børnehaver eller skoler m.v. – vil være behov for særskilte regler herom. Det skyldes, at der for disse myndigheders vedkommende vil være tale om tilsidesættelse af tjenestepligter, som kan sanktioneres efter almindelige regler om offentligt ansatte. Der vil således efter omstændighederne kunne blive tale om tjenstligt ansvar og i grove tilfælde eventuelt strafansvar, jf. straffelovens §§ 155-157.

For *private foreninger* m.v. er der ikke et tilsvarende generelt regelsæt, der giver mulighed for at sanktionere eventuelle overtrædelser.

På denne baggrund finder regeringen, at det i bekendtgørelserne bør fastsættes, at forsætlig overtrædelse af reglerne for så vidt angår private institutioner og foreninger m.v. kan straffes med bøde. Navnlig i lyset af, at de omhandlede institutioner og foreninger m.v. generelt må forventes at være interesseret i positivt at medvirke til overholdelse af reglerne – og at eventuelle overtrædelser derfor formentlig i første række vil skyldes forglemmelser eller misforståelser m.v. – forventes det, at der vil blive et meget begrænset antal politisager på dette område.”

Det fremgår endvidere på side 12 i bemærkningerne:

”Ifølge forslaget til stk. 4, 2. pkt., omfatter sanktionsbestemmelsen ikke overtrædelser begået af offentlige forvaltningsmyndigheder. Det skyldes, at overtrædelse af pligterne i denne lov allerede kan straffes i medfør af straffeloven. Der henvises til pkt. 4.3 i de almindelige bemærkninger.

Regler om ydelse af økonomisk tilskud til institutioner, foreninger m.v. vil i

almindelighed findes i den pågældende særlovgivning, og det må antages, at der her efter omstændighederne vil kunne være hjemmel til at lade tilskud bortfalde eller reducere i tilfælde af overtrædelse af regler fastsat i medfør af lovgivningen. Det vil være op til de enkelte ministerområder og myndigheder at træffe beslutning om, hvorvidt overtrædelse af reglerne skal kunne medføre helt eller delvist bortfald af økonomisk tilskud.

I det omfang, der fastsættes sådanne regler, følger det af almindelige forvaltningsretlige principper, at sanktionen skal stå i et rimeligt forhold til karakteren og omfanget af den pågældende overtrædelse af reglerne. Det betyder, at myndigheden efter omstændighederne i første omgang bør nøjes med at indskærpe reglerne over for den pågældende forening m.v., og at fx valget mellem bortfald og reduktion af tilskud – og den nærmere størrelse af en eventuel tilskudsreduktion – må bero på en konkret vurdering af de nærmere omstændigheder.”